

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าการศึกษาเป็นกระบวนการที่สร้างเสริมและถ่ายทอดความรู้ แนวความคิด เจตคติ วัฒนธรรมและทักษะอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข

การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเริ่มที่การจัดการศึกษา กล่าวคือ การให้การศึกษาที่ดีและถูกต้องควรเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2529) ได้กล่าวว่า

...การศึกษาก่อนประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญมาก เพราะเป็นที่ยอมรับทางด้านวิชาการแล้วว่า การพัฒนาเด็กวัยก่อนประถมศึกษา เป็นการวางพื้นฐานของการพัฒนาบุคลากรทุกด้าน พื้นฐานดังกล่าวครอบคลุมการพัฒนาทางกายที่เจริญเติบโตให้เต็มที่ตามวัย พัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่เกิดการรับรู้สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ ทั้งส่งเสริมความคิดพัฒนาการทางสังคมที่เกี่ยวข้องระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น และพัฒนาการบุคลิกภาพโดยส่วนรวม การเข้าใจความถูกต้องของการปฏิบัติงานในสังคม และเจตคติต่าง ๆ...

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ อ้างถึงใน จินตนา ทมุ้ง, 2525) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนว่า เด็กอายุ 0-6 ขวบ เป็นระยะที่เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดในชีวิต การเรียนรู้เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อชีวิตในภายหลังของเด็ก เพราะเป็นช่วงที่สำคัญของชีวิต และจะมีพัฒนาการทุกด้านไปอย่างรวดเร็ว

ฉะนั้นการพัฒนาเด็กวัยนี้จะเป็นการวางพื้นฐานทางด้านจิตใจ อุดมนิสัย และความสามารถซึ่งมีผลต่อไปในอนาคตของเด็กและของชาติ การพัฒนาการของเด็กในช่วงนี้เท่ากับเป็นการพัฒนาชาติไปด้วยในอนาคต

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กล่าวถึงการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาไว้ดังนี้ "เพื่อให้เด็กวัยก่อนประถมศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามศักยภาพ และมีความพร้อมในการเข้าเรียนระดับก่อนประถมศึกษาอย่างเหมาะสมเท่าเทียมกัน"

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา โดยได้มีนโยบายสนับสนุนการจัดการศึกษาดังนี้

...ส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้เด็กวัยก่อนประถมศึกษาที่มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามศักยภาพ และให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนระดับประถมศึกษา โดยจะขยายการจัดการศึกษาขึ้นในชั้นเด็กเล็กให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ส่วนพื้นที่มีปัญหาทางภาษา และในพื้นที่ที่มีความพร้อมจะจัดระดับอนุบาลหลักสูตร 2 ปี...

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กล่าวถึงการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาไว้ว่า จังหวัดเพชรบุรีมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเปิดขยายชั้นเด็กเล็กให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และขยายชั้นอนุบาลชนบทในพื้นที่มีปัญหาทางภาษา และพื้นที่ที่มีความพร้อมเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก ส่วนการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ด้านคุณภาพมุ่งปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนที่ดำเนินการอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และพัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดกิจกรรมและจัดประสบการณ์แก่เด็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาวิธีการ กระบวนการจัดการประสบการณ์ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนด และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมช่วยเหลือให้ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูบุตรได้ถูกต้อง ... (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี, 2534)

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ยังประสบปัญหาในหลายด้าน

1. ด้านคุณภาพ นักเรียนประถมศึกษาในสังกัดยังไม่พึงประสงค์ดังนี้

- อัตราการซ้ำชั้นของนักเรียนยังสูงกว่าเป้าหมาย จากข้อมูลของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2535 ดังนี้

ปีการศึกษา	อัตราการซ้ำชั้น	ป. 1-6	ป. 1	หมายเหตุ
		ร้อยละ	ร้อยละ	
2533		5.80	10.02	เป้าหมายของ สปช.
2534		5.42	11.23	ป. 1-6 ซ้ำชั้นไม่เกินร้อยละ 2
2535		5.55	10.53	ป. 1 ซ้ำชั้นไม่เกินร้อยละ 7

สาเหตุการซ้ำชั้นที่สำคัญคือ นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ย่อมเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของนักเรียน เมื่อเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในกลุ่มเด็กอายุ 4-6 ปี และการจัดการศึกษา ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

2. ลักษณะภูมิประเทศ แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบุรี (2530) กล่าวว่า การคมนาคมทางบก เพชรบุรีเป็นประตูสำคัญที่จะเดินทางสู่ภาคใต้ ในทางภูมิศาสตร์ เพชรบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ชายแดน ทิศตะวันตกติดต่อกับประเทศ-สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า มีพรมแดนยาวประมาณ 120 กิโลเมตร ทิศตะวันออกติดต่อกับอ่าวไทย เริ่มตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมือง อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ มีความยาวประมาณ 184 กิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลักษณะภูมิประเทศแบ่งเป็น 3 เขต เขตภูเขาและที่ราบสูงตะวันตก อยู่ในเขตอำเภอท่ายาง อำเภอหนองหญ้าปล้อง ด้านตะวันตกติดต่อกับสหภาพพม่า เป็นบริเวณที่

ราบสูงของจังหวัด และพื้นที่ถัดมาจะค่อย ๆ ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออก เขตที่ราบลุ่มน้ำ เขตตอนต้นมีแม่น้ำเพชรและลำธารหลายสายมาบรรจบ เช่น ห้วยตาเกล โป้ ห้วยประแคนาหะ ห้วยบางยางมู และมีแม่น้ำบางกวยเกิดจากเทือกเขาวันเนียดคิพรมแดนพม่าในเขตอำเภอหนองหญ้าปล้อง เป็นแถบที่มีภูเขาสูงชัน มีพวกระแหหรือ กระจ่าง อยู่เป็นกลุ่ม ๆ เขตลุ่มน้ำตอนกลาง ตั้งแต่เขื่อนแก่งกระจานลงมา คือ บริเวณอำเภอกำแพง เป็นเขตที่มีคนอาศัยอยู่หนาแน่น เขตตอนล่างตั้งแต่ได้เขื่อนเพชรบุรีลงมาจนถึงชายทะเล เขตที่ราบชายฝั่งทะเล เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณอำเภอบ้านแหลม ลักษณะเป็นพื้นที่ป่าชายเลน และจากอำเภอเมือง อำเภอกำแพง อำเภอบ้านแหลม สภาพเป็นหาดทราย เป็นแหล่งท่องเที่ยวจากสภาพภูมิศาสตร์นี้จะเห็นได้ว่าพื้นที่ของจังหวัดมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ลักษณะอาชีพซึ่งต่างกัน โดยเฉพาะเขตอำเภอชายทะเล ประชาชนประกอบอาชีพประมงจึงต้องออกเรือไปหาปลา เด็กจะถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพัง เด็กอายุ 4-6 ปี ผู้ปกครองจะเอามาเข้าโรงเรียน ส่วนลักษณะพื้นที่ที่เป็นภูเขาติดชายแดนอำเภอหนองหญ้าปล้องและอำเภอกำแพงจะมีความกระแหหรือ กระจ่าง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาทางภาษากการเตรียมความพร้อมจึงมีความสำคัญ ในบริเวณนี้จะมีปัญหาเรื่องของการขาดสารอาหารไอโอดีน ซึ่งส่งผลต่อสติปัญญาของเด็ก

3. โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดจำเป็นต้องเร่งเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนเกณฑ์การศึกษามาศึกษาในเขตบริการให้เต็มพื้นที่ หลักสูตร 1 ปี (เด็กเล็ก) และหลักสูตร 2 ปี (อนุบาล) สำหรับพื้นที่ที่มีปัญหาทางภาษาเขตอำเภอหนองหญ้าปล้องและอำเภอกำแพง และพื้นที่ที่มีความพร้อม และในเมืองแม้ว่าจากการจัดการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 6 สามารถเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กวัยก่อนเกณฑ์การศึกษามาศึกษาได้ถึงร้อยละ 37.07 ซึ่งเรียกว่าเกินเป้าหมายของจังหวัด แต่ในทางคุณภาพการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กเรียนทุกคนเพื่อเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยังจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบวิธีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับนี้ให้ได้อย่างต่อเนื่อง จังหวัดเพชรบุรีจึงได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเปิดขยายชั้นเด็กเล็กให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และขยายชั้นอนุบาลในพื้นที่ที่มีปัญหาทางภาษา และพื้นที่ที่มีความพร้อมเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการศึกษามาศึกษาไปตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน

ในเรื่องของการจัดโรงเรียนแก่นำระดับก่อนประถมศึกษาในระดับกลุ่ม
โรงเรียนของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้แนวคิดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา-
แห่งชาติ (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ม.ป.ป.) สำนักงานการศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ได้เปิดขยายการดำเนินงานระดับก่อนประถมศึกษาในปีการศึกษา 2536 นี้ จำนวน 240
โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 98.17 ของโรงเรียนทั้งหมด การดำเนินงานด้านนิเทศการศึกษา
ของศูนย์พัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบุรีเพียงแห่งเดียว และศึกษานิเทศก์ผู้รับผิดชอบงาน
ดำเนินการระดับก่อนประถมศึกษาของจังหวัด และอำเภอจำนวน 9 คน ไม่สามารถจัดการ
นิเทศและพัฒนางานระดับก่อนประถมศึกษาของจังหวัดได้ทั่วถึง จึงได้จัดโครงการโรงเรียน
แก่นำระดับก่อนประถมศึกษา ประจำกลุ่มโรงเรียนของจังหวัดเพชรบุรี และเพื่อศึกษาการ
ดำเนินงานและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนแก่นำระดับก่อนประถมศึกษา สังกัด-
สำนักงานการศึกษาจังหวัดเพชรบุรีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2534 เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนา
คุณภาพของ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษาของจังหวัด

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานพัฒนาการเรียนการสอน
ระดับก่อนประถมศึกษา และงานพัฒนาแนวการจัดประสบการณ์ ประกอบกับยังไม่พบงานวิจัย
เกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน และการศึกษาถึงการดำเนินงานของโรงเรียนแก่นำมีความจำเป็น
และความสำคัญ เพราะเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาได้ดี ดังนั้นจึงควร
ศึกษาการดำเนินงานของโรงเรียนแก่นำ เพื่อนำสิ่งที่ค้นพบไปปรับปรุงการดำเนินงานให้มี
ประสิทธิภาพ และนำมาเผยแพร่เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระดับก่อนประถมศึกษา ผู้วิจัยจึง
สนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานของโรงเรียนแก่นำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการดำเนินงาน และปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนแก่นำ ตาม
โครงการโรงเรียนแก่นำระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัด-
เพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงการดำเนินงาน และปัญหาการดำเนินงานของ โรงเรียนแกนนำ ตามโครงการโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2536 จำนวน 32 โรงเรียน

2. ประชากร คือ โรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา ตามโครงการ โรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา และครูผู้สอน ระดับก่อนประถมศึกษา

3. ขอบเขตที่ศึกษา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการ ดำเนินงานของ โรงเรียนแกนนำ ตามโครงการโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาใน ด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การเตรียมการดำเนินงาน

- การกำหนดนโยบาย
- การเตรียมบุคลากร
- งบประมาณ
- อาคารสถานที่
- คู่มือ/เอกสาร
- การสำรวจและรับเด็ก
- การประสานงาน

3.2 การดำเนินงานตามโครงการ

3.2.1 การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก

3.2.2 การจัดสภาพแวดล้อม

- สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน
- สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน

3.2.3 สื่อการเตรียมความพร้อม

3.2.4 การวัดและประเมินความพร้อม

3.2.5 งานธุรการประจำชั้น

- แผนการจัดประสบการณ์
- ระเบียบสะสมทางการแนะแนว
- สมุดบันทึกความร่วมมือในการเรียน
- บัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียน
- สมุดรายงานประจำตัวนักเรียน
- เอกสารการวัดและประเมินความร่วมมือในการเรียน
- บันทึกการเยี่ยม - ติดต่อกับผู้ปกครอง
- บัญชีพัสดุ - ครุภัณฑ์

3.3 การติดตามและประเมินผล

3.3.1 การนิเทศติดตามผล

3.3.2 การประเมินผล

3.3.3 การสรุปผลและรายงานการดำเนินงาน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา และได้รับคัดเลือกเป็น
โรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาอำเภอ ประจำกลุ่มโรงเรียน ปีการศึกษา 2536

การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติตามแนวดำเนินงานโครงการโรงเรียน
แกนนำระดับก่อนประถมศึกษาอำเภอ ประจำกลุ่มโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเพชรบุรี ในด้านการเตรียมการดำเนินงาน การดำเนินงานตามโครงการ การติดตาม
และประเมินผล

ระดับก่อนประถมศึกษา หมายถึง การศึกษาชั้นอนุบาล หลักสูตร 1 ปี และ
หลักสูตร 2 ปี เพื่อเตรียมความพร้อมแก่เด็กก่อนที่จะเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือ
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบงานระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่
อยู่ในโรงเรียนปัจจุบัน ที่เป็นโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาอำเภอ ประจำกลุ่ม
โรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ครูแกนนำ หมายถึง ครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา ที่ได้รับการคัดเลือกในโครงการโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาอำเภอ ประจำกลุ่มโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนชั้นอนุบาล หลักสูตร 1 ปี และหลักสูตร 2 ปี ในโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาอำเภอ ประจำกลุ่มโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมในระดับก่อนประถมศึกษา ให้เด็กได้พัฒนา 4 ด้าน คือ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

แนวการจัดประสบการณ์ หมายถึง แนวทางในการเตรียมความพร้อมในระดับก่อนประถมศึกษา ประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย อายุและระยะเวลาเรียน เป้าหมายของการจัดประสบการณ์ โครงสร้าง ตารางกิจกรรมประจำวัน ขอบข่ายของกิจกรรม หลักการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินพัฒนาการ รายการพัฒนาเด็กระดับก่อนประถม

แผนการจัดประสบการณ์ หมายถึง แผนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา โดยกำหนดการจัดกิจกรรมใน 2 ระดับ คือ ระยะเวลาการจัด 1 ปี (ชั้นเด็กเล็ก) และระยะเวลาการจัด 2 ปี (ชั้นอนุบาล) ซึ่งครูใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมกลุ่ม มุ่งเสริมสร้างพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำ ตามโครงการโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี นำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำระดับก่อนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ได้วางแผนพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำ ระดับก่อนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยลำดับขั้นตอนตามการเสนอ โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายประกอบด้วย รายการอ้างอิง และภาคผนวก